

Hallom, ahogy mondom,
működik a fülbe valóm,
jöhetnek a hangok ide
szabadon, nyersen, tövestől,
bármilyen mögöttük, alattuk és körül.
Az ember örül, jólesik tudnia,
a kütyü nem együgyű, hallatlanul
készséges: sem a hangok színeiben,
sem a térségben nem válogat,
sötétben és fényben egyaránt
figyelmes a fül iránt. Belső-mellső
rímekkel játszik, áthajló hangzatokkal,
vonóval húzkodja vonalait; a szolgáltató
Amplifon meg, mintha szimfónia szólna,
de attól tartok – néha félek –,
mivel nem tesz különbséget,
megeshet, hogy a hangok
erejét, arányát ki- és megfordítja,
vagy összekeveri, minden
mindegy
neki.